

dem, da er dette Tal vel for Diebliffet kun det Halve, og ikke engang det halve Antal af Soldassister, der nu ved Lov skal bestemmes; men, dersom Consumtionen for Kjøbenhavn høves, vil der afgaae et Antal, som vil gjøre, at 200 bliver mere end Halvdelen. Jeg har derfor troet, at det kunde være hensigtsmæssigt, at man bestemte, at en vis Brøk eller et vist Forholdstal af det hele Antal Bestillingsmænd af 4de Klasse skulde gives Pensionsberettigelse, hvad enten man nu vil gaae ind paa en Fjerdedeel; som jeg har foreslaaet, eller man vilde foreslaae en anden noget betydeligere Brøk. Det er fremdeles anført, at deres Pension, saaledes som den skulde tilstaaes dem efter Majoritetens Forslag, kun skulde beregnes fra det Aar, da de fik Pensionsberettigelse, altsaa først begynde fra deres 10de Tjenestenaar; men det forekommer mig at være en temmelig lille Pension, som i saa Tilfælde vil blive dem forundt, og jeg har troet, at det var mere hensigtsmæssigt, naar først Pensionsberettigelsen blev indrommet dem, at den da skulde beregnes dem til gode efter den hele Tid, hvori de have været i Statens Tjeneste i den samme Klasse. Jeg vil afholde mig fra særligt at gaae ind paa at yttre, hvad jeg kunde have at indvende imod de øvrige Forslag, som foreligge, da jeg troer, at mit Forslag stiller sig nærmest ligeoverfor det, som af den ærede Ordfører senere er anbefalet, og at, dersom dette ikke skulde komme i Betragtning, mit da maaskee nærmest kunde vinde Indgang hos det ærede Thing.

H. P. Hansen: Naar den ærede Ordfører har bemærket, at Udvalget havde bestræbt sig for at fjerne Alt, hvad der var blevet indvendt imod Forslaget, saaledes som det fra Begyndelsen blev fremsat af Udvalget, nemlig at alle Bestillingsmænd af fjerde Klasse skulde være pensionsberettigede, og at man havde søgt at fjerne det Betænkelige deri derved, at man nu havde indskrænket det til det Halve af disse Bestillingsmænds Antal, saa forekommer det mig, at man derved har givet Rum for en anden Betænkelighed, denne nemlig, at netop de Værdige kunne blive udelukkede. Det er nemlig, naar Pensionsberettigelsen er indskrænket til en Deel af en vis Klasse af Embeds-

mænd, jeg vil ikke sige sandsynligt eller rimeligt, men det er dog muligt, at man kan komme til at foretrække maaskee den Uværdige og til at forbigaae den Værdige. Det forekommer mig, at en saadan Regel maa være almindelig, eller ogsaa at det bliver meget tvivlsomt, om den i sin Anvendelse kan opnaae den tilstgædte Nytte. Men jeg troer, at Spørgsmaalet om disse Bestillingsmænds Pensionsberettigelse i det Hele taget allerede under den forrige Behandling er saa tilstrækkeligt debatteret, at det ærede Thing vistnok vil være istand til at dømme, om det troer at kunne gjøre dette Brud paa Pensionsloven, der fastsætter, at Ingen skal være berettiget til Pension, uden han er udnævnt af Kongen. Det er det, som for mig bestandigt er det meget Betænkelige, om vi nu, da vi skulle votere det første Lønningsreglement, ville gaae hen og gjøre nogen Forandring i saa Henseende. Naar den ærede Ordfører dernæst har bemærket, at det Forslag, som jeg tilligemed tre andre ærede Rigsdagsmænd har stillet, kommer i Strid med det, som Udvalgets Majoritet har tilladt sig at foreslaae, saa har han deri ganske Ret. Vi have netop derved villet tilkjendegive, at man ikke kunde gaae ind paa den Anskuelse, som Udvalgets Majoritet har udtalt, at den fjerde Klasse af Bestillingsmænd skulde være pensionsberettiget. Men, naar han videre har bemærket, at der ved dette vort Forslag ingen Sikkerhed gives for de Bedkommende til at erholde denne Understøttelse, saa forekommer det mig, at det fremgaaer af, hvad jeg allerede har anført, at det Forslag, som Udvalgets Majoritet har fremsat, lider — om man saa vil — af den samme Mangel, idet det jo vist er ganske klart, at, naar kun det halve Antal af en vis Klasse af Embedsmænd faaer Afgang til at nyde Pension, saa bliver der ingen Sikkerhed for, hvem af dem der ville erholde den. Den ærede Ordfører har endelig bemærket, at han troer, at der ved det Forslag, som er stillet af fire af Thingets Medlemmer, og ved, hvad man iøvrigt har bemærket med Hensyn til Lønningen for Bestillingsmændene i fjerde Klasse, ikke vil opnaaes nogen Forbedring i Soldassistenternes nuværende Stilling. Ja, deri har den ærede Ordfører ganske Ret; men jeg maa vel bede